

[Olav Olsen.]

Anerkendelse, jeg kan give ham — ja, jeg kan ogsaa anerkende, at han skal have Ret til at udnævne Formanden. Men ellers synes jeg, det er en daarlig Fortolkning af Resolutionens Aand og Ord, idet der deri netop siges, at der skal nedsættes et Raad eller et Udvalg, der skal være uafhængigt af Ministeriet, naar det nu foreslaas, at Ministeren skal nedsætte et Raad paa 5 Medlemmer, af hvilke de 4 skal vælges af Ministeren og den 5te af Kongen. Jeg vil gerne tro, at saa længe vi har den nuværende højtærede Handelsminister, vil der ikke ske noget galt derved. Jeg tror, at han er en Mand, som har saa stor Forstaaelse af Erhvervenes Kaar, at der ikke vil ske noget galt, og jeg vil ogsaa sige, at hvis jeg kom til at løse ham af — det er ganske utænkeligt, men hvis det skulde ske —, saa vilde der heller ikke ske noget derved. Men naar vi laver en saadan Lov, maa vi forudsætte, at der kan komme mindre forstaaende Folk paa den Plads, og derfor kan vi ikke gaa med til at give Handelsministeren en saadan Bemyndigelse. Jeg vilde finde det rigtigt, at de forskellige Erhvervs- og Forbrugerorganisationer kom til at vælge eller indstille de paagældende Udvalgsmedlemmer. Men jeg ved godt, at man fra mange Sider er uenig med mig i dette Synspunkt, og man kunde da ogsaa godt tænke sig, at enten Rigsdagen selv eller Grundlovens § 45-Udvalg kom til at virke med ved et saadant Udvalgs Nedsættelse. Det skal jeg imidlertid lade ligge, men vi kan altsaa ikke gaa med til at give Ministeren Hals- og Haandsret over dette Udvalg. Hvad vil det sige, at Ministeren nedsætter et saadant Udvalg og siger til dem, at de skal være uafhængige af ham? Vil det sige, at han nedsætter Udvalget for Livstid? Det synes jeg vilde være pinegalt, for man kan jo tage fejl, man kan faa en Mand ind deri, som ikke netop passer dertil, selv om man gør sig den største Flid for at finde de rigtige. Derfor synes jeg, saadant et Udvalg bør vælges paa 2, 3, 4 eller 5 Aar — det kan man forhandle om, det er ikke det afgørende — men paa Livstid synes jeg ikke det maa være.

Jeg synes ogsaa, der er en anden Risiko ved at lade Handelsministeren vælge Udvalget. Han kunde jo komme i den kedelige Situation, at han kom til at spørge: Er du Partifælle, ja eller nej? Og det er noget, som vi i et saadant Forhold slet ikke maa komme ud for. Jeg er ked af at nævne det her, men vi har set saa meget af den Art i de sidste halvandet Aar, hvor man har haft

saa vanskeligt ved at se, at der er andre Folk end netop Partifæller, der er i Stand til at udføre noget, saa vi ikke kan være med til indenfor Lovens Rammer at lægge en saadan Bemyndigelse i Ministerens Haand. Jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister, om han ikke kan fravige dette Krav, og om ikke det er rigtigt, at disse Medlemmer af Tilsynsraadet skal vælges paa Tid. Saa staar der i Slutningen af Paragraffen, at disse Udgifter til Raadet, til Formanden og til de Hjælpere og Kontorer, man skal have, skal bevilges paa den aarlige Finanslov. Det lyder meget smukt, men jeg er ingen Tilhænger af i disse Tider at paabyrde Staten uforudsete Udgifter af en højere Størrelse, og jeg mener, at dette Udvalg, dette Raad, naar denne Lov bliver skrevet, saa man ikke behøver at honorere dem med mere end de almindelige Dagpenge, som ogsaa Rigsdagsmænd faar i Kommissioner, 8 eller 10 Kr. Det er et Forhold, jeg gerne vil have Lov til at fremhæve, da det er af nogen Betydning, at vi ikke faar uforholdsmæssigt store Udgifter.

§ 3 forlanger Offentliggørelse af alle Aftaler. Det er et Punkt, hvor jeg ogsaa synes, den højtærede Handelsminister har givet en fri Fortolkning af Resolutionen. Denne Resolution kræver Offentliggørelse, og det er jo en af de vigtigste Ting; men jeg vil ikke synes, at der er nogen Rimelighed i, og jeg kan heller ikke læse Resolutionen saaledes, at den mener, at der er nogen Mening i at kræve alle disse Prisaftaler offentliggjort. Det store Antal af Prisaftaler her i Landet er rimelige; der er ingen Mening i at offentliggøre alle disse Prisaftaler. Jeg vil henstille til den højtærede Handelsminister at gaa med til, at dette Udvalg, som foreslaas i § 8 i Lovforslaget, noget, som jeg takker Ministeren for, at han har foreslaaet — det skal jeg komme til siden; jeg synes, det er udmærket, at den Bestemmelse er givet —, kunde være medbestemmende med Hensyn til Offentliggørelse af Prisaftaler. Selvfølgelig skal alle urimelige Prisaftaler, eller hvad alle kan anerkende for urimelige Prisaftaler, offentliggøres, og saa synes jeg, at det ikke er nok, at de offentliggøres i Statstidende, men de maa offentliggøres andre Steder ogsaa; det vil jeg haabe kommer af sig selv.

§§ 4 og 5 omhandler, hvorledes dette Raad skal være i Stand til at skaffe sig